BİR ŞİİR KİTABI

LALETTAYİN

SÖZCÜKLER

İBRAHİM ÜNLÜ

BİR ŞİİR KİTABI

LALETTAYİN SÖZCÜKLER

“Sana anlatacak o kadar çok şey var ki…”

İBRAHİM ÜNLÜ

NE YAPSAM SEVERSİN BENİ

Ama çiçekler saysam sever miydin beni?
Krizantem desem mesela.
Müge. Lisianthus. Ranunkulus. Anemon. Frezya. Belladonna Zambağı. Skabiyoz.
Lavanta. Manolya. Ortanca. Şakayık. Sümbül. Nergis.
Kamelya. Gardenya. Yasemin. Begonya. Açelya. Orkide.
Gelincik. Nilüfer. Mimoza. Unutmabeni.
Bir gül demesem özellikle.
Çünkü herkes gül der.
Ben sana kimsenin adını bilmediği bir kır çiçeği olmak isterdim.

Ama sana klasik müzik sanatçılarını sıralasam sever miydin beni?

Belki havalı gelir.
Sana işlemez bilirim ama olsun deneyelim.
Vivaldi. Paganini. Bach. Handel. Beethoven. Mozart. Haydn.
Chopin. Tchaikovsky. Brahms. Liszt. Verdi. Rachmaninoff.
Debussy. Schubert. Schumann. Stravinsky. Mahler.
Mendelssohn. Puccini. Rossini. Satie. Dvořák. Sibelius.
Prokofiev. Shostakovich.
Sana bütün senfonileri ezberlesem,
dokuzuncu senfoninin sonunda ağlasam,
Chopin'in bir noktürnünü gece yarısı dinletsem,
sever miydin beni?
Yoksa bütün orkestralar sussa da
benim sesimi mi duymak isterdin?

Sana aşk şehirlerini saysam.

İstanbul. Çanakkale. Ankara. Paris. Amsterdam. Milano.
Venedik. Prag. Roma. Santorini. Brugge. Los Angeles.
Network. Londra. Tokyo. Marrakech. Cape Town. Zanzibar.
Kahire. Muscat. Beyrut.
Floransa. Viyana. Budapeşte. Lizbon. Porto. Barselona.
Sevilla. Buenos Aires. Kyoto. Havana. Dubrovnik. Nice.
Napoli. Edinburgh. Stockholm. Kopenhag.
Sana bütün şehirlerin en güzel sokaklarını göstersem,
her meydanda bir kez öpsem,
her köprünün altında bir dilek tutsam,
her havaalanından sana dönsem,
sever miydin beni?

Sana kitap isimleri saysam.

Suç ve Ceza. Karamazov Kardeşler. Anna Karenina. Savaş ve Barış. Yüzyıllık Yalnızlık. Aşk ve Gurur. Uğultulu Tepeler. Madame Bovary. Martin Eden. Dönüşüm. Dava. Şato. Körlük. Tutunamayanlar. Huzur. Kürk Mantolu Madonna. Serenad. Simyacı. Şeker Portakalı. Sineklerin Tanrısı. Cesur Yeni Dünya. 1984. Fahrenheit 451. Olasılıksız. Deniz Feneri. Dorian Gray'in Portresi. Vadideki Zambak. Genç Werther'in Acıları. Kırmızı ve Siyah.
Sana hepsinin sonunu anlatsam,
hangisinin kahramanı öldü,
hangisi delirdi,
hangisi kavuşamadı,
hangisi beklemekten vazgeçti,
tek tek bilsem.
Sever miydin beni?
Yoksa bir kitabın ortasında
senin adını görmem yeter miydi?

Sana film saysam.

Casablanca. Titanic. Before Sunrise. Before Sunset. Before Midnight. Eternal Sunshine of the Spotless Mind. Her. La La Land. The Notebook. In the Mood for Love. Amélie. Lost in Translation. Blue Valentine. Atonement. The English Patient. The Great Gatsby. 500 Days of Summer. Marriage Story. The Fountain. Cinema Paradiso. The Curious Case of Benjamin Button. The Shape of Water.
Sana bütün aşk filmlerinin finalini ezberlesem,
hangi sahnede kim kimi terk etti bilsem,
bir filmde sevgililer kavuşurken ağlasam,
başka bir filmde ayrılığa alkış tutsam,
sever miydin beni?

Sana şairleri saysam etkilenir misin?

Shakespeare. Rumi. Goethe. Neruda. Whitman. Pushkin. Nazım Hikmet. Baudelaire. Edgar Allan Poe. Dante. Homer. Victor Hugo. Tolstoy. Dostoyevski. Cervantes. Lord Byron. John Keats. Percy Shelley. Emily Dickinson. T. S. Eliot. Federico García Lorca. Khalil Gibran. Seamus Heaney. William Blake. Rabindranath Tagore. Jorge Luis Borges. Octavio Paz.
Cemal Süreya. Edip Cansever. Turgut Uyar. Ece Ayhan. İlhan Berk. Attilâ İlhan. Özdemir Asaf. Ahmed Arif. Orhan Veli. Melih Cevdet. Oktay Rifat. Didem Madak. Birhan Keskin. Gülten Akın. Nilgün Marmara. Sylvia Plath. Rilke. Rimbaud. Paul Éluard. Fernando Pessoa.
Hepsinden birer dize ezberlesem,
sana binlerce şiir okusam,
bütün kafiyeleri öğrensem,
yine de sana yazdığım ilk cümleyi beğenmesem,
sever miydin beni?

Sana ressamları saysam.

Van Gogh. Picasso. Monet. Manet. Renoir. Degas. Cézanne.
Klimt. Munch. Dali. Magritte. Frida Kahlo. Rembrandt.
Vermeer. Caravaggio. Michelangelo. Leonardo da Vinci.
Botticelli. Raphael. Kandinsky. Chagall. Rothko. Pollock.
Hopper. Basquiat.
Sana bütün tabloları göstersem,
Van Gogh'un yıldızlarına baksak,
Klimt'in öpücüğünde kaybolsak,
Frida'nın acısını konuşsak,
Munch'un çığlığını duysak,
sever miydin beni?
Yoksa bir gün
hiçbir şey çizmeden
yalnızca yüzüne bakmam mı gerekirdi?

Sana heykelleri saysam.

Davut. Pietà. Düşünen Adam. Öpücük. Milo Venüsü.
Semadirek Kanatlı Zaferi. Apollo ve Daphne. Perseus. Disk
Atan Adam. Laocoön.
Mermerden bir beden yapsam sana,
ellerimi taşa sürte sürte kanatsam,
yüzünü yontsam,
gözlerini yapmaya cesaret edemesem,
sever miydin beni?
Sana filozofları saysam.
Sokrates. Platon. Aristoteles. Epikuros. Seneca. Marcus
Aurelius. Descartes. Spinoza. Kant. Hegel. Schopenhauer.
Nietzsche. Kierkegaard. Sartre. Camus. Heidegger.
Wittgenstein. Foucault. Deleuze. Simone de Beauvoir.
Hannah Arendt. Bertrand Russell.
Sana varoluşu anlatsam,
hiçliği,
özgürlüğü,
yalnızlığı,
insanın dünyaya neden geldiğini,
neden acı çektiğini,
neden sevdiğini,
neden terk ettiğini.
Her soruya cevap versem
bir tek senin neden beni sevmediğini açıklayamasam,
sever miydin beni?

Sana mitolojik tanrıları saysam.

Zeus. Hera. Athena. Afrodit. Apollon. Artemis. Hermes. Ares.
Poseidon. Hades. Persephone. Eros. Psykhe. Dionysos.
Demeter. Hekate. Gaia. Kronos. Nyks.
Sana Eros ile Psykhe'nin hikâyesini anlatsam,
Orpheus gibi yeraltına insem,
Eurydike gibi kaybolsan,
arkama dönmemeye söz versem,
ama sesini duyunca dayanamayıp dönsem,
sever miydin beni?

Sana yıldızları saysam.

Sirius. Vega. Betelgeuse. Rigel. Antares. Deneb. Altair.
Polaris. Aldebaran. Arcturus. Spica. Procyon. Capella.
Canopus. Bellatrix. Regulus.
Sana takımyıldızlarını göstersem.
Orion. Andromeda. Cassiopeia. Lyra. Cygnus. Pegasus.
Perseus. Scorpius. Ursa Major. Ursa Minor.
Bir gece bütün gökyüzünü ezberlesem,
hangi yıldız ne zaman doğar bilsem,
ışığın kaç yılda geldiğini hesaplasam,
ama senin gözlerindeki bir saniyeyi ölçemesem,
sever miydin beni?

Sana denizleri saysam.

Akdeniz. Ege. Karadeniz. Marmara. Adriyatik. Tiren. İyon.
Baltık. Kuzey Denizi. Kızıldeniz. Karayip. Umman. Bering.
Japon Denizi.
Sana okyanusları saysam.
Atlas. Pasifik. Hint. Arktik. Güney.
Bütün kıyılara adını yazsam,
her dalga geldiğinde silinse,
ben yeniden yazsam,
sen hiçbirini görmesen,
sever miydin beni?

Sana kokuları saysam.

Bergamot. Sandal Ağacı. Amber. Misk. Paçuli. Vetiver. Oud. Yasemin. Vanilya. Neroli. İris. Menekşe. Tütün. Deri. Tarçın. Kakule. Sedir. Buhur. Gül Ağacı.
Senin için bir parfüm yaptırsam,
dünyada yalnızca bir şişe olsa,
herkes kokusunu sorsa,
ben adını söylemesem,
sever miydin beni?

Sana şarapları saysam.

Merlot. Cabernet Sauvignon. Pinot Noir. Syrah. Malbec. Sangiovese. Tempranillo. Nebbiolo. Chardonnay. Sauvignon Blanc. Riesling. Gewürztraminer. Pinot Grigio. Zinfandel.
Bütün üzümleri öğrensem,
hangi bağ hangi mevsimde güzel bilsem,
sana bir kadeh doldursam,
ben içmesem,
sen içmesen,
şarap yıllansa,
biz yıllanamasak,
sever miydin beni?

Sana yemekleri saysam.

Risotto. Ravioli. Lazanya. Gnocchi. Carbonara. Ratatouille.
Paella. Bouillabaisse. Coq au Vin. Beef Wellington. Sushi.
Ramen. Tempura. Dim Sum. Pad Thai. Tiramisu. Crème
Brûlée. Panna Cotta. Profiterol. Macaron.
Dünyanın bütün mutfaklarını öğrensem,
sana yüz çeşit sofra kursam,
hangi baharatı sevdiğini ezberlesem,
ama bir sabah
yalnızca iki yumurta kırsam,
sever miydin beni?

Sana dansları saysam.

Tango. Vals. Salsa. Bachata. Rumba. Flamenco. Kizomba.
Foxtrot. Cha-cha. Bolero. Samba. Mambo. Milonga.
Bütün adımları öğrensem,
hangi müzikte ne tarafa dönülür bilsem,
elini belime koysam,
adımlarımı unutsam,
ayaklarına bassam,
gülmesen bile
sever miydin beni?

Sana aşkın bütün dillerdeki karşılığını söylesem.

Love. Amour. Amore. Liebe. Amor. Agápi. Ai. Sarang. Ishq. Liebe dich. Te amo. Je t'aime. Ti amo. Ich liebe dich. Seni seviyorum.
Yüz dil öğrensem,
bin kez söylesem,
her dilde başka türlü telaffuz etsem,
ama senin sessizliğinin hangi dil olduğunu çözemesem,
sever miydin beni?

Sana öpüşmenin çeşitlerini saysam.

Alından. Yanaktan. Dudaktan. Boyundan. Omuzdan. Avuç içinden. Göz kapaklarından. Parmak uçlarından.
İlk öpücüğü,
son öpücüğü,
veda öpücüğünü,
barışma öpücüğünü,
bir daha hiç gerçekleşmeyecek öpücüğü.
Bütün öpücükleri bilsem,
ama senden bir tanesini isteyemesem,
sever miydin beni?

Sana seks pozisyonlarını saysam beni sever miydin?

Misyoner. Kaşık. Kovboy. Ters kovboy. Lotus. Yan yana.
Oturarak. Ayakta. Yüz yüze. Arkadan. Makas. Altmış dokuz.
Sana bedenin bütün duruşlarını anlatsam,
hangi yakınlıkta nefes değişir bilsem,
hangi dokunuşta insan kendini unutur,
hangi bakışta soyunmadan çıplak kalır,
hepsini öğrensem.
Sana Kamasutra'yı ezberlesem,
bir gecenin bütün ihtimallerini saysam,
ama sen istemediğin için sana dokunmasam,
sever miydin beni?
Yoksa insanın bedenini öğrenmek kolay da
kalbinde nerede duracağını bilmek mi zordu?

Sana günahları saysam.

Kibir. Açgözlülük. Şehvet. Haset. Oburluk. Öfke. Tembellik.
Sonra bütün erdemleri saysam.
Sabır. Merhamet. Sadakat. Cesaret. Dürüstlük. Ölçülülük.
Adalet. Alçakgönüllülük. Bağışlama.
Hepsine sahip olduğumu iddia etsem,
bir tek sana karşı sabredemesem,
sever miydin beni?

Sana psikolojik hastalıkların isimlerini saysam.

Depresyon. Anksiyete. Panik Bozukluk. Obsesif Kompulsif Bozukluk. Bipolar Bozukluk. Distimi. Agorafobi. Sosyal Fobi. Travma Sonrası Stres Bozukluğu. Dissosiyasyon.
Bütün belirtileri bilsem,
insanın neden uyuyamadığını,
neden korktuğunu,
neden kendi içinde kaybolduğunu anlatsam,
ama sen gidince içimde oluşan boşluğa
hiçbir kitapta isim bulamasam,
sever miydin beni?

Sana korkularımı saysam.

Yalnızlık. Terk Edilmek. Unutulmak. Yaşlanmak.
Hastalanmak. Kaybetmek. Yanlış Anlaşılmak. Sevilmemek.
Yetersiz Kalmak. Bir Daha Görüşememek.
Yükseklikten korkmasam,
karanlıktan korkmasam,
ölümden korkmasam,
ama telefonunun bir daha çalmamasından korksam,
sever miydin beni?

Sana intihar yöntemlerini saysam üzülür müsün?

İnsanların kendilerini nasıl yok etmeyi düşündüklerini,
bir köprünün başında nasıl durup sustuklarını,
bir odanın içinde nasıl kaybolduklarını,
bir sabah neden yataktan kalkmak istemediklerini,
bazen bir insanın kendi varlığından bile nasıl yorulduğunu
anlatsam.

Sana karanlığın bütün isimlerini saysam.

Çaresizlik. Umutsuzluk. Yalnızlık. Tükenmişlik. Boşluk.
Keder. Kayıp. Sessizlik. Vazgeçiş. Yabancılaşma.
Üzülür müsün?
Bir şiirde ölümden söz ettiğim için mi,
yoksa hayattayken beni yeterince duymadığın için mi?
Ama merak etme.
Ben sana ölümü anlatırken bile
aslında yaşamak istediğim bir hayatı anlatıyorum.
İçinde sen olan,
ama sen olmazsan da devam etmesini öğrenmem gereken
bir hayatı.

Sana mevsimleri saysam.

İlkbahar. Yaz. Sonbahar. Kış.
Sonra ayları.
Ocak. Şubat. Mart. Nisan. Mayıs. Haziran. Temmuz. Ağustos. Eylül. Ekim. Kasım. Aralık.
Sonra günleri.
Pazartesi. Salı. Çarşamba. Perşembe. Cuma. Cumartesi. Pazar.
Bütün takvimleri ezberlesem,
hangi gün seni gördüm,
hangi gün güldün,
hangi gün son defa konuştuk,
hepsini bilsem,
sever miydin beni?

Sana zamanın ölçülerini saysam.

Saniye. Dakika. Saat. Gün. Hafta. Ay. Yıl. On Yıl. Yüzyıl. Binyıl.
Bir saniyenin ne kadar kısa,
bir gecenin ne kadar uzun olduğunu anlatsam,
beklerken zamanın neden durduğunu,
mutluyken neden uçtuğunu hesaplasam,
sever miydin beni?

Sana ayrılığın çeşitlerini saysam.

Sessiz Ayrılık. Kavgalı Ayrılık. Zamansız Ayrılık. Mecburi Ayrılık. Habersiz Ayrılık. Yarım Kalmış Ayrılık. Hiç Başlamamış Bir Aşkın Ayrılığı.
Sana gitmenin bütün fiillerini saysam.
Uzaklaşmak. Kaybolmak. Terk Etmek. Bırakmak. Vazgeçmek. Unutmak. Silmek. Susmak. Dönmemek.
Bir tek kalmak fiilini öğrenemesem,
sever miydin beni?

Sana mutluluğun çeşitlerini saysam.

Bir çocuğun gülüşü.
Bir annenin sesi.
Sabah güneşi.
Yağmur kokusu.
İlk kar.
Yeni bir kitap.
Eski bir şarkı.
Deniz kenarında bir masa.
Gece yarısı gelen bir mesaj.
Beklenmedik bir sarılma.
Uzun bir yolculuktan eve dönüş.
Bunların hiçbirinde sen olmasan bile
güzel olduklarını kabul etsem,
sever miydin beni?

Sana bütün kelimeleri saysam.

Sözlükte ne varsa,
unutulmuş dilleri,
ölü alfabeleri,
eski mektupları,
kazılarda bulunan tabletleri,
taşlara oyulmuş aşk yeminlerini,
duvarlara yazılmış isimleri,
ağaçların gövdelerine çizilmiş kalpleri.
Hepsini okusam,
hepsini anlasam,
hepsini sana anlatsam,
sever miydin beni?

Ve sana insanların birbirine söylemekten korktuğu şeyleri saysam.

Beni özle.
Beni bekle.
Bana kız.
Beni affet.
Beni unutma.
Bana sarıl.
Yanımda kal.
Gitme.
Gidersen dön.
Dönmezsen haber ver.
Haber vermezsen mutlu ol.
Mutlu olursan beni düşünmek zorunda değilsin.
Bunları da söylesem,
sever miydin beni?

Ama ben sana

çiçekleri, bestecileri, şehirleri,
kitapları, filmleri, şairleri,
ressamları, filozofları,
tanrıları, ıldızları,
denizleri, kokuları,
şarapları,
yemekleri, dansları,
dilleri,öpüşmeleri,bedenleri,günahları,hastalıkları,
korkuları,ölümü,
mevsimleri,zamanı,
ayrılığı,mutluluğu,
ve dünyada var olan
ne kadar güzel,
ne kadar çirkin,
ne kadar kutsal,
ne kadar ayıp,
ne kadar anlamsız şey varsa
hepsini saysam...
Sever miydin beni?

Yoksa bütün bunları bilmeyen,

hiç kitap okumamış,
hiç şiir yazmamış,
hiç şehir görmemiş,
hiç müzik dinlememiş,
çiçeklerin adlarını birbirine karıştıran,
sana yalnızca
“Seni seviyorum.”
diyebilen birini mi severdin?
Çünkü ben
sana bütün dünyayı sayabilirim.
ama senin beni sevmen için
hangi kelimeyi söylemem gerektiğini
hâlâ bilmiyorum.
Ve belki de
aşk,
bir insanı sevdirecek kadar çok şey bilmek değil,
hiçbir şey bilmeden de
sevilebilmekti.
Belki.
Ama çiçekler saysam…
Bir daha düşünür müydün beni?

Şimdi sana kutsal kitaplardan bahsetsem.

Tevrat. Zebur. İncil. Kur'an.
Tekvin. Çıkış. Levililer. Sayılar. Tesniye.
Mezmurlar. Süleyman'ın Meselleri. Vaiz. Neşideler Neşidesi.
Matta. Markos. Luka. Yuhanna.
Fatiha. Bakara. Yasin. Rahman. Meryem. Yusuf. Kehf. Nur.
Duha. İnşirah.
Sana Veda'lardan bahsetsem.
Rigveda. Samaveda. Yajurveda. Atharvaveda.
Upanişadlar. Bhagavad Gita. Tripitaka. Dhammapada. Tao Te Ching. Avesta. Guru Granth Sahib.
İnsanlığın kutsal saydığı bütün metinleri okusam,
hangi kitapta merhametten,
hangisinde bağışlamaktan,
hangisinde sabırdan,
hangisinde sonsuzluktan bahsedildiğini anlatsam.
Sana cennetin kapılarını,
cehennemin katlarını,
kıyameti,
mahşeri,
hesap gününü,
yeniden doğuşu,
sonsuz yaşamı anlatsam.
Sonra bütün kitapları kapatıp
sana yalnızca tek bir soru sorsam:
Bir insan başka bir insanı neden sevmez?
Bunun cevabını hangi kitapta bulabilirim?
Söyler miydin bana?
Yoksa yine susar mıydın?

Sana peygamberlerden bahsetsem.

Âdem. İdris. Nuh. Hud. Salih. İbrahim. Lut. İsmail. İshak. Yakup. Yusuf. Eyyub. Şuayb. Musa. Harun. Davud. Süleyman. İlyas. Elyesa. Yunus. Zülkifl. Zekeriyya. Yahya. İsa. Muhammed.
Sana Nuh'un gemisini anlatsam,
kırk gün kırk gece yağan yağmuru,
sular altında kalan dünyayı,
bir güvercinin getirdiği zeytin dalını.
Sana Yusuf'un kuyusunu anlatsam,
kardeşlerinin kıskançlığını,
bir gömleğin yıllarca taşınan hasretini.
Sana Musa'nın denizini anlatsam,
ikiye ayrılan suları,
bir insanın inancıyla açılan yolları.
Sana Eyyub'un sabrını anlatsam,
Yunus'un karanlığını,
İbrahim'in teslimiyetini,
Süleyman'ın hikmetini,
İsa'nın merhametini,
Muhammed'in vefasını.
Bütün mucizeleri saysam,
bütün duaları ezberlesem,
bütün dillerde âmin desem.
Bir tek senin kalbine giden yolu açamasam,
sever miydin beni?
Yoksa hiçbir mucize
bir insanın istemediği bir sevgiyi
var edemez miydi?

Şimdi sana yönleri saysam.

Kuzey. Güney. Doğu. Batı.
Kuzeydoğu. Kuzeybatı. Güneydoğu. Güneybatı.
Şimal. Cenup. Şark. Garp.
Sağ. Sol. İleri. Geri.
Yukarı. Aşağı. İçeri. Dışarı.
Ön. Arka. Alt. Üst.
Sana pusulanın nasıl çalıştığını anlatsam,
manyetik kuzeyi,
coğrafi kuzeyi,
meridyenleri,
paralelleri,
enlemleri,
boylamları,
başlangıç meridyenini,
ekvatoru.
Dünyanın neresinde olursam olayım
kuzeyi bulabilsem,
yıldızlara bakıp yolumu tayin etsem,
bir haritaya bakmadan ülkeler geçsem.
Ama senin hangi yönde olduğunu bilemesem.
Sola dönsem sen,
sağa dönsem sen,
geriye baksam geçmişin,
ileriye baksam yokluğun.
Bütün yönleri bilsem de
sana doğru bir adım atamasam,
sever miydin beni?

Sana dünyanın en zeki insanlarından bahsetsem.

Albert Einstein. Isaac Newton. Galileo Galilei. Nikola Tesla. Leonardo da Vinci. Alan Turing. John von Neumann. Srinivasa Ramanujan. Carl Friedrich Gauss. Leonhard Euler. Gottfried Leibniz. Blaise Pascal. René Descartes. Ada Lovelace. Emmy Noether. Marie Curie. Richard Feynman. Stephen Hawking. Roger Penrose. Terence Tao. Grigori Perelman.
Sana Hypatia'yı anlatsam,
İbn Sina'yı,Harezmi'yi,Biruni'yi,Farabi'yi,İbn Rüşd'ü,Ali Kuşçu'yu,Ömer Hayyam'ı,Uluğ Bey'i.
İnsan aklının ulaşabildiği bütün yükseklikleri anlatsam,
bir insanın bir ömür boyunca çözemediği problemleri,
bir başkasının bir gecede nasıl çözdüğünü söylesem.
Zekânın sınırlarını,
dehanın yalnızlığını,
delilikle akıl arasındaki ince çizgiyi anlatsam.
Bütün dahilerin hayatlarını bilsem,
onların düşündüğü gibi düşünsem,
ama senin benim hakkımda ne düşündüğünü anlayamasam,
sever miydin beni?
Yoksa dünyanın en zeki insanı olsam da
senin yanında
hep biraz aptal mı kalırdım?

Şimdi sana bir matematik formülünden bahsetsem.

Pisagor teoremi desem.
\(a^2+b^2=c^2\)
Euler özdeşliği desem.
\(e^{i\pi}+1=0\)
Bir ikinci derece denklem desem.
\(ax^2+bx+c=0\)
Sana Fibonacci dizisini saysam.
1. 2. 3. 5. 8. 13. 21. 34. 55. 89. 144.
Altın oranı anlatsam.
\(\varphi=\frac{1+\sqrt5}{2}\)
Pi sayısının basamaklarını ezberlesem.
3,14159265358979323846264338327 9...
Sonsuzluğa kadar devam etsem.
Asal sayıları saysam.
2. 3. 5. 7. 11. 13. 17. 19. 23. 29. 31. 37.
Sana türevden,integralden,limitten,olasılıktan,kombinasyond an,permütasyondan bahsetsem.
Sana sonsuz kümeleri anlatsam,
sıfırın neden bu kadar önemli olduğunu,
eksiyle eksinin neden artı ettiğini,
iki paralel doğrunun neden kesişmediğini.
Sonra sana sorsam:Bir insanın bir başka insanı sevme olasılığı kaçtır?
Yüzde bir mi?Binde bir mi?Milyonda bir mi?
Ve eğer senin beni sevme olasılığın sıfırsa,
ben neden hâlâmo sıfıra bir değer eklemeye çalışıyorum?
Bütün denklemleri çözsem,
bir tek seni çözemesem,
sever miydin beni?

Şimdi sana fizik kanunlarından bahsetsem.

Newton'un birinci yasası.
Eylemsizlik.
İkinci yasası.
\(F=ma\)
Üçüncü yasası.
Her etkiye karşılık eşit ve zıt bir tepki.
Sana kütle çekimini anlatsam.
\(F=G\frac{m_1m_2}{r^2}\)
Einstein'ın kütle-enerji eşdeğerliğini söylesem.
\(E=mc^2\)
Sana termodinamiğin yasalarını anlatsam.
Enerjinin korunumu.Entropi.Mutlak sıfır.Sana Coulomb yasasını,Ohm yasasını,Faraday'ın indüksiyon yasasını,Hooke yasasını,Boyle yasasını,Kepler'in gezegen hareketlerini,Heisenberg'in belirsizlik ilkesini,Schrödinger'in kedisini anlatsam.
Işığın hem dalga hem parçacık olduğunu söylesem.
Zamanın herkes için aynı hızda akmadığını,
uzayın bükülebildiğini,
kara deliklerin ışığı bile bırakmadığını anlatsam.
Sonra sana sorsam:
Madem her etkiye bir tepki var,
ben seni bu kadar severken
neden sende hiçbir şey olmuyor?
Madem kütleler birbirini çekiyor,
neden sen benden uzaklaşıyorsun?
Madem enerji yoktan var olmuyor,
benim içimdeki bu sevgi nereden geliyor?
Madem hiçbir şey yok olmuyor,
sen gittikten sonra
biz nereye kayboluyoruz?

Ve madem zaman göreceli,

seninle geçen bir dakika, neden bir saniye,
sensiz geçen bir gece, neden bir ömür oluyor?
Bütün fizik kanunlarını bilsem, bir tek senin çekiminden
kurtulamasam, sever miydin beni?

Sana daha ne sayayım? Neyi eksik bıraktım?
Hangi bilginin, hangi sayının, hangi kelimenin,
hangi kutsal cümlenin, hangi mucizenin, hangi denklemin,
hangi kanunun içinde saklı
senin beni sevme ihtimalin?
Ben sana bir evreni anlatıyorum.
Sen bana bir cümle söylemiyorsun.
Ben sana binlerce isim sayıyorum.
Sen benim adımı bile söylemiyorsun.
en sana sonsuzluğu anlatıyorum.
Sen bana bir dakika ayırmıyorsun.
Ben dünyanın bütün sorularını soruyorum.
Sen bir tanesini bile cevaplamıyorsun.
Ama yine de...
Sana başka şeyler saysam,
sever miydin beni?

Şimdi sana teknik bir şeyler anlatsam.

Mesela bir IKEA dolabını demonte etsem.
Sonra yeniden monte etsem.
Allen anahtarı. Yıldız tornavida. Düz tornavida. Matkap.
Dübel. Vida. Somun. Pul. Alyan. Su terazisi. Metre. Pense.
Kargaburun.
Hepsini tanısam.
Bir kullanım kılavuzuna bakmadan
altı çekmeceli bir şifonyer kursam.
Artan vidaları bile doğru yerlere taksam.
Bir rafı tam doksan derece yerleştirsem.
Bir kapıyı gıcırdamadan açılır hâle getirsem.
Sökülmüş her şeyi yeniden birleştirebilsem.
Hayran olur muydun bana?
Yoksa birbirimize uymayan iki parçayı
ne kadar zorlarsak zorlayalım
birleştiremeyeceğimizi mi söylerdin?
Bir musluğu değiştirsem mesela.
İngiliz anahtarı. Kurbağacık. Teflon bant. Conta. Kartuş.
Batarya. Fleks hortum. Vana. Sifon. Rakor.
Sana tesisattan bahsetsem.
Suyun basıncını ölçsem,
damlayan musluğu onarsam,
tıkanmış lavaboyu açsam,
patlayan boruyu değiştirebilsem.
Evin bütün kaçaklarını bulsam.
Bir tek gözlerinden akan yaşın
nereden geldiğini bilemesem.
Sever miydin beni?

Sana elektrikten anladığımı söylesem.

Faz. Nötr. Toprak. Sigorta. Kaçak Akım Rölesi. Priz. Anahtar.
Diyot. Transistör. Direnç. Kondansatör. Röle. Kontaktör.
Ampuller değiştirsem.
Avizeler assam.
Bozulan lambaları onarsam.
Bir odanın bütün ışıklarını yakabilsem.
Ama senin içinde sönen bir ışığı
yeniden yakamasam.
Yine de sever miydin beni?

Sana yazılım geliştirdiğimi anlatsam.

Java. Python. JavaScript. TypeScript. React. Angular. Vue.
Spring Boot. Node.js. PostgreSQL. PostGIS. MongoDB. Redis.
Elasticsearch.
REST. GraphQL. JSON. XML. OAuth. JWT. WebSocket.
Microservices. Event-Driven Architecture.
Sana bir algoritma yazsam.
Bir döngünün nasıl çalıştığını,
bir koşulun nasıl değerlendirildiğini,
bir nesnenin nasıl oluşturulduğunu,
bir sınıfın nasıl kalıtım aldığını anlatsam.
If. Else. For. While. Switch. Case. Return. Break. Continue.
Sana bir kod parçası göstersem.
if (beniSeversen) {
birlikteKal();
} else {
seniSevmeyeDevamEt();
}
Sonra bunun hatalı bir algoritma olduğunu fark etsem.
Çünkü seni sevmek
senin beni sevmene bağlı olmamalı.
Ama seni beklemek de
sonsuz bir döngüye dönüşmemeli.
Bir break komutu yazsam kendime.
Çalıştıramasam.
Sever miydin beni?

Sana DevOps teknolojilerini anlatsam.

Git. GitHub. GitLab. Jenkins. Docker. Kubernetes. Helm.
Terraform. Ansible. Argo CD. Prometheus. Grafana.
SonarQube. Nexus. Harbor. ELK. OpenTelemetry.
CI. CD. Pipeline. Build. Deploy. Release. Rollback. Branch.
Merge. Commit. Pull Request. Container. Pod. Node. Cluster.
Sana sürüm yönetimini anlatsam.
Bir yazılımın hatalarını düzeltebildiğimi,
çöken bir sistemi ayağa kaldırabildiğimi,
kaybolan verileri yedekten döndürebildiğimi söylesem.
Bir uygulamanın bütün loglarını okuyabilsem.
Hangi hatanın ne zaman oluştuğunu bulsam.
Her hatayı bir kullanıcıya,
her talebi bir göreve,
her görevi bir sürüme bağlasam.
Ama senin ne zaman değiştiğini,
hangi cümlemde uzaklaştığını,
hangi sürümümüzde birbirimizi kaybettiğimizi
tespit edemesem.
Sana bir rollback yapsam.
İlişkimizi ilk tanıştığımız güne döndürsem.
Bütün hatalarımızı silsem.
Yeniden başlatsam bizi.
Sever miydin beni?
Yoksa bazı sistemler
bir kez çöktükten sonra
bir daha aynı şekilde çalışmaz mı?

Şimdi sana mezar çeşitlerinden bahsetsem.

Lahit. Sanduka. Oda Mezar. Kaya Mezarı. Tümülüs. Kurgan. Katakomp. Mozole. Piramit. Kümbet. Türbe. Toprak Mezar. Anıt Mezar.
Sana dinlerin ve medeniyetlerin ölülerine nasıl veda ettiğini anlatsam.
Kefeni,
cenaze törenlerini,
toprağa verilmeyi,
yakılarak uğurlanmayı,
mumyalamayı,
ölümden sonra yaşam inancını.
Mısır piramitlerini anlatsam.
Firavunların ölümsüzlük arzusunu.
Anadolu'nun kaya mezarlarını,
Roma'nın katakomplarını,
Selçuklu kümbetlerini,
Osmanlı türbelerini.

Sana mezar taşlarında yazan sözleri okusam.

Doğum tarihlerini.
Ölüm tarihlerini.
Aralarında yaşanmış
koca bir ömrü anlatan küçücük çizgiyi.
İki tarih arasına
bir insanın ne kadar çok şey sığdırabildiğini anlatsam.
Sonra sana sorsam:
İnsan gerçekten ne zaman ölür?
Kalbi durduğunda mı?
Nefesi bittiğinde mi?
Yoksa son hatırlayan insan da
onu unuttuğunda mı?
Ben seni unutmasam.
Sen beni çoktan unutmuş olsan.
Bunun adına aşk mı derdin,
yoksa hatırlamayı beceremeyen bir adamın
inatçılığı mı?
Sever miydin beni?

Şimdi sana kâğıt katlama sanatını anlatsam.

Origami desem.
Kirigami. Kusudama. Modüler Origami. Islak Katlama. Tessellation.
Miura Katlaması.
Bir kâğıttan turna kuşu yapsam.
Kurbağa. Kelebek. Kuğu. Lotus. Ejderha. Yıldız. Kalp. Gemi.
Bin tane turna kuşu katlasam.
Her birine bir dilek saklasam.
Birini sana versem.
Birini kendime ayırsam.
Dokuz yüz doksan sekizini
hiç gerçekleşmeyecek şeyler için katlasam.
Sana bir kâğıdı
elli kere katlayabilseydik
ne kadar büyük bir kalınlığa ulaşacağını anlatsam.
Küçücük bir şeyin
tekrarlandıkça nasıl akıl almaz boyutlara ulaştığını göstersem.
Tıpkı seni düşünmem gibi.
Bir düşünce.
İki düşünce.
Dört. Sekiz. On altı. Otuz iki.
Bir süre sonra
bütün evreni kaplayan bir özlem.
Sana bir kâğıttan kalp yapsam.
Açınca içinden bir mektup çıksa.
Mektupta yalnızca
Sever miydin beni?
yazsa.
Katlar mıydın yeniden?
Yoksa buruşturup atar mıydın?

Şimdi seninle ilgilensem mesela, hani sen yapamayacağın değil. Yoksa sen güçlüsün ya hani.

Ütünü yapsam. Gömleklerini ütülesem. Yakalarını düzeltsem. Düğmelerini iliklesem.
Çamaşırlarını yıkasam. Renkliyle beyazı ayırsam. Yumuşatıcıyı sevdiğin kadar koysam.
Yatağını toplasam. Yastığını kabartsam. Nevresimini değiştirsem. Perdeleri açsam.
Pencereleri silsem. Bulaşıklarını yıkasam. Bardakları yerleştirsem. Çatalı kaşığı ayırsam.
Mutfağı temizlesem. Çöpü çıkarsam. Yemeklerini yapsam.
Menemen. Omlet. Makarna. Çorba. Karnıyarık. İmam Bayıldı. Yaprak Sarma. Dolma. Mantı. Pilav. Köfte.
Fırında Tavuk. Lazanya. Risotto.
Sabah kahveni hazırlasam. Şekersiz mi içtiğini bilsem. Çayını tam sevdiğin demde getirsem.
Üşüdüğünde üzerine bir battaniye örtsem. Hastalandığında çorba yapsam.
Ateşini ölçsem. İlaç saatini hatırlatsam. Başın ağrıdığında sessiz olsam.
Konuşmak istediğinde dinlesem. Konuşmak istemediğinde neden sustuğunu sormasam.
Saçlarını kurutsam. Üşüyen ellerini ısıtsam.
Ayakkabılarını kapının önüne koysam. Kaybettiğin anahtarlarını bulsam.
Telefonunu şarja taksam. Bir yere gideceğin zaman, çantanı hazırlasam.
Sen uyurken evi toplasam. Sen uyanırken kahve kokusu gelse mutfaktan.
Birlikte markete gitsek. Sen meyve seçsen, ben poşetleri taşısam. Kasada sıraya girsek.
Eve yürürken hava bozsa. Ben şemsiyeyi sana tutsam. Kendim ıslansam.
Sonra bir gün bütün bunları yapmayı bıraksam.
Çünkü yorulduğumdan değil. Sevginin bir hizmet listesine, dönüştüğünü fark ettiğimden.
Sana bir ev kurabilsem, bir düzen kurabilsem, bir hayat kurabilsem.
Ama senin içinde bana ait küçücük bir yer kuramasam.
Sever miydin beni?
Yoksa seni sevdiğimi göstermek için yaptığım her şey
yalnızca iyi bir ev arkadaşı olabileceğimi mi kanıtlardı?

Şimdi durup dururken zamandan bahsetsem.
Sen başka bir şey anlatırken
ben ışık hızından söz açsam.
Sana bir saniyenin
aslında ne kadar uzun olduğunu anlatsam.
Bir attosaniyeyi.
Bir femtosaniyeyi.
Bir pikosaniyeyi.
Nanosaniyeyi.
Mikrosaniyeyi.
Milisaniyeyi.
Sana ışığın saniyede yaklaşık
üç yüz bin kilometre yol aldığını söylesem.
Güneş ışığının Dünya'ya
yaklaşık sekiz dakika yirmi saniyede ulaştığını anlatsam.
Ay'ın ışığının
yaklaşık bir saniyeden biraz uzun sürede geldiğini.
En yakın yıldızlardan birine bakarken
aslında yıllar öncesini gördüğümüzü.
Sana geçmişe bakmanın
yalnızca hatırlamak olmadığını,
bazen gökyüzüne bakmak olduğunu söylesem.
Sonra birden durup
"Ben seninle konuşurken
hangi zamanı yaşıyorum?" diye sorsam.
Sen şimdiyi yaşarken
ben hâlâ geçmişimizde olabilir miydim?

Sana entropiden bahsetsem.

Düzenin bozulmasını,
enerjinin dağılmasını,
termodinamiğin sıfırıncı, birinci, ikinci ve üçüncü yasalarını anlatsam.
Enerjinin korunduğunu,
ısının kendiliğinden sıcaktan soğuğa aktığını,
mutlak sıfıra ulaşmanın sınırlarını.
Bir buzun neden eridiğini,
eriyen buzun neden kendiliğinden
eski biçimine dönmediğini.
Sonra sana desem ki:
Belki bizim de entropimiz arttı.
Başta her şey düzenliydi.
Konuşmalarımız.
Buluşmalarımız.
Heyecanımız.
Bekleyişimiz.
Sonra küçük düzensizlikler başladı.
Bir geç cevap.
Bir unutulmuş söz.
Bir ertelenmiş buluşma.
Bir yanlış anlama.
Ve sonunda
birbirini seven iki insanın
nasıl yabancıya dönüştüğünü
hiçbirimiz anlayamadık.

Sana kaos teorisini anlatsam.

Kelebek etkisini.
Başlangıç koşullarına duyarlılığı.
Lorenz çekicisini.
Fraktalları.
Mandelbrot kümesini.
Doğrusal olmayan sistemleri.
Brezilya'da kanat çırpan bir kelebeğin
Teksas'taki bir kasırgayla ilişkilendirildiği
o meşhur düşünceyi anlatsam.
Sonra sana desem ki:
Belki o sabah sana
günaydın demeseydim,
belki o mesajı göndermeseydim,
belki o sokağa sapmasaydım,
belki sen beş dakika geç çıksaydın,
birbirimizi hiç tanımayacaktık.
Ve belki
hayatımızda hiçbir şey eksik olmayacaktı.
Ama ben bu ihtimali bile
düşünmek istemesem.
Sever miydin beni?

Sana evrenin büyüklüğünü anlatsam.

Samanyolu'nu.
Andromeda'yı.
Üçgen Galaksisi'ni.
Yerel Grup'u.
Başak Süperkümesi'ni.
Laniakea'yı.
Kozmik ağları.
Karanlık maddeyi.
Karanlık enerjiyi.
Kozmik mikrodalga arka plan ışımasını.
Büyük Patlama'yı.
Evrenin yaklaşık 13,8 milyar yıllık geçmişini.
Gözlemlenebilir evrenin
yaklaşık 92 milyar ışık yılı çapında olduğunu.
Milyarlarca galaksiyi.
Her galakside milyarlarca yıldızı.
Bir yıldızın etrafında dönen
küçücük bir gezegeni.
O gezegende bir ülkeyi.
O ülkede bir şehri.
O şehirde bir sokağı.
O sokakta bir evi.
O evde seni.
Ve bütün bu akıl almaz büyüklüğün içinde
yalnızca senin beni sevip sevmediğini
merak eden beni.

Sana kozmolojiyi anlatsam.

Astrofiziği.
Kuantum mekaniğini.
Genel göreliliği.
Özel göreliliği.
Çoklu evren varsayımlarını.
Sicim teorisini.
Karanlık enerjinin sırlarını.
Evrenin bir gün nasıl sonlanabileceğine dair
Büyük Donma'yı,
Büyük Çöküş'ü,
Büyük Yırtılma'yı.
Bütün son ihtimallerini saysam,
bir tek bizim sonumuzu kabullenemesem.
Sever miydin beni?

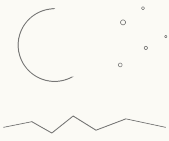

Şimdi sana çocukluğumuzdaki oyunları anlatsam.

Saklambaç. Körebe. Yakantop. İstop. Birdirbir. Seksek.
Mendil Kapmaca. Yağ Satarım Bal Satarım. Aç Kapıyı
Bezirgânbaşı. Uzun Eşek. Köşe Kapmaca. Çelik Çomak.
Dokuztaş. Beştaş. Misket. Topaç. İp Atlama. Lastik Atlama.
Yerden Yüksek. İsim Şehir. Adam Asmaca. SOS. XOX.
Sana mahalle aralarında oynadığımız oyunları anlatsam.
Sokak lambaları yanınca eve döndüğümüzü.
Annemizin balkondan seslendiğini.
Bütün mahallede tek bir topun olduğunu.
Kale direklerini taşlarla yaptığımızı.
Bir bisiklete üç kişi bindiğimizi.
Gazoz kapakları biriktirdiğimizi.
Misketlerimizi kaybedince ağladığımızı.
Kâğıttan uçak yaptığımızı.
Uçurtmalarımızı elektrik tellerine kaptırdığımızı.

Sana atari oyunlarını saysam.

Tetris. Pac-Man. Super Mario. Contra. Street Fighter. Mortal Kombat. Sonic. Prince of Persia. Duck Hunt. Bomberman. Adventure Island.
Sana disketlerden,
kasetlerden,
VHS bantlardan,
Walkman'den,
çevirmeli telefonlardan,
ankesörlü telefon kartlarından,
telefon kulübelerinden,
mektup arkadaşlığından,
posta pullarından,
kokulu silgilerden,
renkli defter kaplarından bahsetsem.
Sana internetin olmadığı zamanları anlatsam.
Birini özleyince
fotoğrafına bakmanın bile
her zaman mümkün olmadığını.
Bir telefon beklemenin
gerçekten bir telefonun başında beklemek olduğunu.
Birinin çevrimiçi olup olmadığını
göremediğimiz yılları.
Ama insanların birbirini
belki daha çok merak ettiği zamanları.

Sana çocukluğumu anlatsam.

Sokağımı.
Okulumu.
İlk korkumu.
İlk yalanımı.
İlk kavgamı.
İlk aşkımı.
Sonra sana dönüp
"Sen çocukken nasıldın?" desem.
Anlatsan.
Saatlerce dinlesem.
O zaman sever miydin beni?
Yoksa çocukluğumuza dönebilsek bile
birbirimize yeniden âşık olacağımızın
hiçbir garantisi yok muydu?

Şimdi sana yapay zekâ çağından bahsetsem.

ChatGPT.
Claude.
Gemini.
Grok.
DeepSeek.
Copilot.
Meta AI.
Perplexity.
Mistral.
Llama.
Qwen.
DALL-E.
Midjourney.
Stable Diffusion.
Sora.
Runway.
Suno.
ElevenLabs.
NotebookLM.
Cursor.
Windsurf.

Sana büyük dil modellerini anlatsam.

Transformer.
Attention.
Token.
Embedding.
Prompt.
Context Window.
Fine-Tuning.
RAG.
Agent.
Tool Calling.
Vector Database.
Neural Network.
Deep Learning.
Machine Learning.
Reinforcement Learning.

Sana yapay sinir ağlarını anlatsam.

Bir modelin nasıl eğitildiğini,
milyarlarca parametrenin
nasıl bir araya geldiğini,
bir makinenin nasıl cümle kurduğunu,
nasıl resim çizdiğini,
nasıl müzik bestelediğini,
nasıl kod yazdığını.
Sonra bir yapay zekâya bütün mektuplarımı okutsam.
Bütün konuşmalarımızı analiz ettirsem.
Her virgülü, her noktayı, her ünlemi, her suskunluğu inceletsem.
Ona senin beni neden sevmediğini sorsam.
Bir model "bağlanma biçimi" dese.
Diğeri "duygusal uyumsuzluk" dese.
Bir başkası "karşılıksız sevgi" dese.
Bir diğeri "zamanlama hatası" dese.
Hepsini birbiriyle tartıştırsam.
Bir yapay zekâ ordusu kursam.
Bütün modeller aynı soruya cevap arasa.
Sonra hepsine tek bir komut versem:
"Bana onu sevdirecek bir cümle yaz."
Binlerce cümle üretseler.
Milyonlarca ihtimal hesaplasalar.
Ama hiçbiri senin kalbinde olmayan bir duyguyu oluşturamasa.
Sana desem ki: Yapay zekâ artık şiir de yazıyor.
Resim de yapıyor. Şarkı da söylüyor. İnsan sesini taklit ediyor.
Ölmüş insanların görüntülerini bile yeniden hareketlendirebiliyor.
Ama hâlâ bir insanın başka bir insanı gerçekten sevmesini sağlayamıyor.
Sana bütün teknolojiyi anlatsam,
geleceği tahmin etsem, makinelerle konuşsam, seninle konuşamasam.
Sever miydin beni?

Şimdi sana sosyal medya okuryazarlığımdan bahsetsem.

Dijital Kimlik. Dijital Ayak İzi. Algoritmik Manipülasyon. Dezenformasyon. Misinformasyon. Deepfake. Echo Chamber. Filter Bubble. Clickbait. Doomscrolling. FOMO. Sosyal Mühendislik. Veri Mahremiyeti. Gözetim Kapitalizmi.
Facebook. Instagram. X. TikTok. Snapchat. Threads. LinkedIn. Reddit. Pinterest. YouTube. Discord. Telegram.
Sana bütün platformların insanları nasıl ekrana bağladığını anlatsam.
Beğenilerin, yorumların, paylaşımların, bildirimlerin, izlenmelerin, takipçi sayılarının nasıl birer ölçüye dönüştüğünü.
İnsanların neden kendilerini olduklarından mutlu gösterdiğini.
Neden bir fotoğrafı yirmi kere çekip yalnızca bir tanesini paylaştığını.
Neden herkesin güzel, başarılı, zengin, mutlu, âşık, özgür, kusursuz görünmeye çalıştığını anlatsam.
Sana sosyal medyayı bu yüzden kullanmadığımı söylesem.
Çünkü insanların hayatlarının yalnızca en güzel saniyelerini izlemekten yorulduğumu.
Birinin ne yediğini, nereye gittiğini, kiminle oturduğunu, hangi otelde kaldığını, hangi arabaya bindiğini, bilmek istemediğimi.
Bir insanı gerçekten tanımanın profiline bakmak olmadığını düşündüğümü.
Bir hikâyeyi izlemekle bir hayatı paylaşmanın aynı şey olmadığını.
Sana takipçi sayımın az olduğunu söylesem.
Çünkü kimsenin beni takip etmesini istemediğimi.
Ama senin benimle aynı yolda yürümene hiç itiraz etmeyeceğimi.
Sana çevrimiçi olmadığımı söylesem.
Ama senin için hep ulaşılabilir kalmak istediğimi.
Görüldü bilgilerini kapatsam.
Son görülmemi gizlesem.
Bildirimleri sustursam.
Telefonu ters çevirsem.
Ama senin tek bir mesajını gece yarısı bile fark etsem.
Sana dijital dünyanın bütün tehlikelerini anlatsam.
Bir tek senin fotoğrafına bakmaktan kendimi alamadığımı söylemesem.
Sever miydin beni?
Yoksa sosyal medyadan kaçan ben en büyük bağımlılığımın sen olduğunu mu gizliyordum?

Şimdi sana hafızamdan bahsetsem.

Kısa Süreli Bellek.
Uzun Süreli Bellek.
Epizodik Bellek.
Semantik Bellek.
Prosedürel Bellek.
Çalışma Belleği.
Sana hipokampüsü anlatsam.
Amigdalayı.
Prefrontal korteksi.
Sinapsları.
Nöronları.
Nöroplastisiteyi.
Bir hatıranın beyinde nasıl saklandığını,
bir kokunun neden yıllar öncesini hatırlattığını,
bir şarkının neden bir insanı geri getirdiğini anlatsam.
Sana unutmanın da
bir beyin işlevi olduğunu söylesem.
İnsanın bazı şeyleri
hayatta kalabilmek için unutması gerektiğini.
Ama ben seninle konuştuğumuz önemsiz bir günü bile unutamamış olsam.
Neyi sevdiğini, neye kızdığını, hangi kelimeyi nasıl söylediğini, kahveni nasıl içtiğini, hangi şarkıda sustuğunu hatırlasam.
Bunların hepsini hatırlayıp senin artık beni sevmediğini bir türlü öğrenemesem.
Sever miydin beni?

Şimdi sana istatistiklerden bahsetsem.

Ortalama. Özellikle Medyan. Mod. Varyans. Standart Sapma.
Korelasyon. Regresyon. Hipotez. Güven Aralığı. Anlamlılık.
Örneklem. Dağılım.
Sana büyük sayılar yasasını anlatsam.
Bin insanla konuşsam.
On bin insanı gözlemlesem.
Yüz bin ilişkinin
başlangıcını ve sonunu incelesem.
Aşkın ne kadar sürdüğünü hesaplasam.
İnsanların neden ayrıldığını,
hangi yaşta daha çok sevdiğini,
hangi kelimelerle ilişkilerini bitirdiğini
istatistiklerle göstersem.
Sonra seni bir veri kümesine koysam.
Seni bir değişken yapsam.
Beni başka bir değişken.
Aramızdaki korelasyonu hesaplasam.
Sonuç sıfıra yakın çıksa.
Ben yine de
bir hesaplama hatası vardır desem.
Sever miydin beni?
Yoksa bazı gerçekler
istatistiksel olarak değil,
acı vererek mi anlamlı olurdu?

Şimdi sana paradokslardan bahsetsem.

Yalancı Paradoksu.
Zeno Paradoksu.
Russell Paradoksu.
Theseus'un Gemisi.
Büyükbaba Paradoksu.
Fermi Paradoksu.
Özgür İrade Paradoksu.
Sonsuz Otel Paradoksu.
Sana Theseus'un gemisini anlatsam.
Bir geminin bütün parçaları
zaman içinde değiştirilse,
o hâlâ aynı gemi midir diye sorsam.
Sonra sana bizi anlatsam.
Düşüncelerimiz değişse.
Alışkanlıklarımız değişse.
Sesimiz.
Yüzümüz.
Saçlarımız.
Yaşımız.
Hayallerimiz.
Bütün parçalarımız değişse.
Biz hâlâ ilk tanıştığımız iki insan olur muyduk?
Yoksa sen çoktan başka birine dönüşmüşken ben hâlâ eski seni mi seviyordum?
Sana yalancı paradoksunu anlatsam.
"Bu cümle yanlıştır."
Doğruysa yanlış.
Yanlışsa doğru.

Sonra sana dönüp desem ki:

Ben bir yalancıyım.
Buna inanır mıydın?
İnanırsan bir yalancının söylediği doğruya inanmış olurdun.
İnanmazsan belki de hayatımda ilk kez sana söylediğim bir gerçeği reddetmiş olurdun.
Sana bunu anlatsam, sever miydin beni?
Ama sana bir şey itiraf etsem şimdi.
Bütün bunları anlattıktan sonra.
Çiçeklerden, kitaplardan, şehirlerden, sanattan, bilimden, teknolojiden, kutsal metinlerden, mucizelerden, matematikten, fizikten, evrenden, çocukluktan, yapay zekâdan, hafızadan, ölümden, hayattan bahsettikten sonra.

Sana desem ki: Ben aslında bir yalancıyım.

Evet. Ben bir yalancıyım.
Bütün bunları biliyormuş gibi yaptım belki.
Bazılarını kitaplardan öğrendim. Bazılarını internette okudum. Bazılarını başkalarından duydum.
Bazılarını uydurdum. Bazılarını doğru hatırlamadım.
Bazılarını bilmediğim hâlde biliyormuş gibi anlattım.
Sırf sen beni dinle diye. Sırf konuşmamız bitmesin diye. Sırf bir cümle daha kurabileyim diye. Sırf sen "Ne kadar çok şey biliyorsun." diyesin diye.
Belki ben o kadar zeki değilim. Belki o kadar bilgili değilim. Belki iyi bir şair değilim. Belki iyi bir âşık da değilim. Belki bütün bu isimleri yalnızca seni etkilemek için öğrendim. Belki bütün bu cümleleri sessizliğinden korktuğum için kurdum. Belki seni sevdiğimi anlatırken bile kendime başka şeyler söyledim.
Sana cesur olduğumu söyledim. Yalandı. Korkuyorum.
Sana yalnızlığa alıştığımı söyledim. Yalandı. Alışamadım.
Sana gitmenden korkmadığımı söyledim. Yalandı. Korktum.
Sana sensiz de mutlu olduğumu söyledim. Belki yalandı. Belki bazen gerçekten mutluydum.
Ama söyleyiş biçimim yalandı.
Sana unuttuğumu söyledim. Yalandı.
Sana beklemediğimi söyledim. Yalandı.
Sana artık hiçbir şey hissetmediğimi söyledim. Yalandı.
Belki de sana söylediğim en büyük yalan "Ben iyiyim." cümlesiydi.
Çünkü ben gerçeklerden korkuyorum.
Gerçekler değişmiyor.
Gerçekler pazarlık etmiyor.
Gerçekler insanın istediği gibi olmuyor.
Gerçekler bazen bir insanın seni sevmediğini söylüyor.

Ve sen

bütün kitapları okusan da,
bütün bilimleri öğrensen de,
bütün mucizelere inansan da,
bütün makineleri çalıştırsan da,
bütün evreni hesaplasan da
o gerçeği değiştiremiyorsun.
Ben de yalan söylüyorum.
Çünkü yalanlar
bana başka ihtimaller veriyor.
Bir yalanda sen beni seviyorsun.
Bir yalanda hiç ayrılmamışız.
Bir yalanda aynı evde yaşıyoruz.
Bir yalanda sabah kahvaltı hazırlıyorum.
Bir yalanda sen bana kızıyorsun,
sonra barışıyoruz.
Bir yalanda yaşlanıyoruz.
Bir yalanda ben ölüyorum,
sen ağlıyorsun.
Bir yalanda sen ölüyorsun,
ben dünyayla ilişkimi kesiyorum.
Bir yalanda ikimiz de hiç ölmüyoruz.
Bir yalanda
her şey güzel bitiyor.

Ama gerçek...

Gerçek bazen
hiçbir şeyin başlamadığını söylüyor.
Ve ben
başlamamış bir hikâyenin
sonunu yazmaya çalışıyorum.
Sana bir yalan daha söylesem.
"Artık seni sevmiyorum."
Desem.
İnanır mıydın?
Ya inanırsan?
Ya inanmazsan?
Hangisi daha çok acıtırdı?
Sana bütün gerçekleri söylesem
sever miydin beni?
Yoksa
bir yalancının doğruları
hiçbir zaman yeterince inandırıcı olmaz mıydı?
Ama dur.
Bir yalanım daha var.
Sana bütün bunları
sırf senin beni sevmen için anlattığımı söyledim ya.
Belki o da yalan.
Belki senin beni sevmeni değil,
beni anlamanı istedim.
Belki anlamanı da değil,
beni bir kez olsun
sonuna kadar dinlemeni istedim.
Belki dinlemeni de değil,
sözüm bitince gitmemeni istedim.

Belki gitmemeni de değil,

giderken arkana dönmeni istedim.
Belki arkana dönmeni de değil,
bir gün
hiç beklemediğim bir anda
beni hatırlamanı istedim.
Ve belki
bunların hiçbiri doğru değil.
Belki ben yalnızca
bir yalancının söyleyebileceği
en güzel yalanı arıyorum.
Bana inanma.
Ben bir yalancıyım.

Ama sana yine de soracağım.

Bir dolap kursam. Bir musluk değiştirsem. Bir yazılım geliştirsem. Bir sistemi ayağa kaldırsam. Bir kâğıttan turna kuşu yapsam. Bulaşıklarını yıkasam. Ütünü yapsam. Yemeğini pişirsem. Evreni anlatsam. Zamanı durdursam. Bir yapay zekâya binlerce şiir yazdırsam. Bütün çocukluğumu önüne sersem. Bütün korkularımı itiraf etsem. Bütün yalanlarımı saysam. En sonunda bütün bildiklerimi unutsam. Sana anlatacak hiçbir şeyim kalmasa. Karşına geçsem. Sussam. Bir daha kendimi olduğumdan daha iyi, daha akıllı, daha güçlü, daha bilgili göstermeye çalışmasam. Yalnızca ben olsam. Eksik. Korkak. Çelişkili. Yanlış. Bazen aptal. Bazen komik. Bazen yorucu. Bazen sessiz. Bazen bir yalancı. Bazen yalnızca gerçekleri söylemeye cesaret edemeyen bir adam.

Böyle de sever miydin beni?
Yoksa sen benim anlattığım adamı mı severdin, olduğum adamı değil mi?
Bir yalan daha söyleyeyim mi sana?
Son bir tane.
Bu defa gerçekten son.
"Artık hiçbir şey anlatmayacağım."
Bak. Yine yalan söyledim.
Çünkü daha sana anlatmadığım o kadar çok şey var ki.
Ve ben anlatacak şeylerim biterse senin de gideceğinden korkuyorum.
O yüzden konuşuyorum. O yüzden yazıyorum. O yüzden isimler sayıyorum. O yüzden bilmediğim şeyleri öğreniyorum. O yüzden yalan söylüyorum. O yüzden bazen aynı soruyu yüzlerce kez soruyorum. Çünkü cevap vermediğin sürece belki de henüz hayır dememiş oluyorsun.

Ve ben bir hayırın kesinliğindense bir sessizliğin ihtimalinde yaşamayı seçiyorum.
Bu da bir yalan mı?
Bilmiyorum.
Artık hangisinin doğru, hangisinin yalan olduğunu ben de bilmiyorum.

Ama çiçekler saysam...

Yine de sever miydin beni?
Bir formül yazsam...
Bir dolap kursam...
Bir mucize anlatsam...
Bir yemeğini yapsam...
Bir mektup daha yazsam...
Bir ömür daha beklesem...
Bir yalancı da olsam sever miydin beni?
Ya sana seni sevdiğimi söylediğimde yalan söylüyorsam?
Ya seni sevmediğimi söylediğimde doğruyu söylüyorsam?
Ya bütün bu şiir tek bir yalandan ibaretse?
Ya sen hiç var olmadıysan?
Ya ben seni hiç tanımadıysam?
Ya aslında bütün bunları sana değil de kendime anlatıyorsam?
O zaman beni kim sevecek?
Ben mi?
Peki ben, bütün yalanlarımı bildiğim hâlde, kendimi sevebilir miyim?
...
Bilmiyorum.
Ama sana bir şey daha anlatacağım.
Belki doğru.
Belki yalan.
Dinler misin?